

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Aquas dari vel negari à Deo, vt discamus inimicus benefacere, sapere,
orare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

aquis, sed in certis horis diei ebulliat, & per terrarum concaua ad antra saxi durissimi, cum magno sonitu veniat, dubitare non possumus, nos praesertim, qui in hac habitamus prouincia. Huius fontis ortum & nomen Epiphanius prodit iniquens: *Fontem Deus Siloam causa* (& precibus Isaie) *Propheta effecit: quoniam priusquam moreretur, p[ro]sillu[m] precatus est, uti undas illinc erumpere dignaretur. Et confestim dimisit illi calitus aquam uinentem. Vnde sortitus est locus ille appellationem Siloam; quod, si quis interpretetur, sonat demissum. Sub Ezechia quoque rege, ante, quam stagna piscinasque fabricasset, precibus Isaie effectum, ut exigua lymphascaturiret, quod populus in obsidione hostium teneretur, ne ipsa periret undis destituta ciuitas. Milites igitur perscrutabantur undique, ubinam sedare sitim daretur, ignorabant enim. Vrbe quippe iam potiti, obsidebant siluam. Quandoque, itaque, indigentes Iudaei aquatum venerant, scaturiebat eis unda, & aquabant: exterarum vero nationum homines reperire nesciebant. Latex namque, aufugiebat. Eoque, usque, in hodiernum diem eructatur clanculum, quo significetur mysterium. Ceterum, quandoquidem Isaie Propheta istud acceptum referunt, in perennem eius rei memoriam, populus accurate Prophetam isti solo, cum gloria & honore reddidit; ut per eius intercessionem, in consummationem usque, saeculi, aqua huiusmodi fructus impetraretur, cui scilicet usum referebat acceptum. Huic fonti Siloae haud valde dissimilem videri, ait Baronius, fontem illum, seu fluuium, item in Palaestina Sabbaticum dictum, a Iosepho sic descriptum. *Conspicit, in itinere, (Vespasianus Imp.) fluuium cognitione dignissimum. Is fluit medius inter Arcas & Raphaneas Agrippae regni ciuitates. Habet autem quoddam peculiare miraculum. Nam, cum sit, quando fluit, plurimus, neque, meatu segnis; tamen, interpositis sex diebus, a fontibus deficiens, ficcum exhibet locum. Deinde, quasi nulla mutatione facta, septimo die similis exoritur: atque hunc ordinem eum semper seruare, pro certo compertum est. Vnde etiam Sabbaticus appellatus est, a sacro septimo Iudaorum die sic appellatus.**

S. Epiphanius de vita & interitu Prophetarum, cap. 7.

Cæs. Baronius An. 33.

Iosephus de bell. Iud. lib. 7. cap. 24.

Quemadmodum Sabbaticus hic fons Iudaeos docuit, Sab-
bata seruare, atque laboris cursum cohibere, ut Deo vacarent;
ita ille prior Siloae dictus monstrauit, homines esse in causa, ut
nonnunquam diuinæ beneficentiæ fontes exsiccantur. Nam et si
Pater caelestis pluit super iustos & iniustos, ut doceat nos inimicis

IX.

Matth. 5. 45.

N beneficia

- benefacere; & diligere eos, qui nos persequuntur, quod vt S. Hieronymus ait. *fecit Dauid in Saul & Absalom: Stephanus quoque pro lapidantibus deprecatus est, & Paulus anathema cupit esse pro persecutoribus; saepe tamen etiam delinquentibus necessaria subducit, vt ex inopiâ sapere incipiant, quos fecit abundantia recalitrare. Quin etiam potentiam suam, ac dominium in creaturas manifestat. Nam si continuerit aquas, omnia siccabuntur: & si emisit eas, subuertent terram.* Hic est gladius ille anceps, & vtrinque acutus, quo potest inimicos ferire, siue neget aquas, siue cumulet. Negat, vt oremus; cumulat, vt videamus, nos aliquid orando impetravisse. Sic instruimur, auerti à nobis creaturas, quando nos auertimur à Creatore; & fugere poenam, si nos ad Iudicis clementiam confugiamus. *Quando non genucationibus & ieiunationibus nostris etiam siccitates sunt depulsæ?* ait Tertullianus. Et Philo scribit, de prima Aegyptiorum plaga: *Per septem dies, hoc malum duravit, donec Aegyptijs suppliciter Moysen innocantibus, & illo deprecante, Deus miseratus est percuntium. Is enim, cuius infinita bonitas semper est exorabilis, mutauit sanguinem in aquam dulcem, redditis amni fluentis salubribus, qualia prius fuerunt.* Igitur discrimen, inter suos, & idolorum cultores, patefecit Dominus, quando Israëlitis aquam dulcem, Aegyptijs sanguinem propinauit; & plectendo hostem pepulit ad orationem, cuius vim declarauit, dum Aegyptijs Moysen, & Moysi Deum orantibus redonauit aquarum vsum.
- X.
- Maximè verò saepe in aquis, velut in speculo, reluxit bonorum malorumque, tanquam pulchrorum ac deformium discrimen. *Quomodo in aquis resplendent vultus prospicientium. sic corda hominum manifesta sunt prudentibus.* Ad ripam stans Minerua, atque imaginem suam, inflatis buccis tumidam, cernens, tibiam abiecit.
- Virgil. Eclog. 2. *Nec sum adeò informis, nuper me in littore vidi,* ait Corydon. Et, apud alium Poetam, ita se ipsum, canit Polyphemus.
- Cuid. lib. 13. Metamorph. *Certè ego me noui, liquidâque in imagine vidi
Nuper aquae, placuitque mihi mea forma videnti.*
- Idem lib. 3. Metamorph. *Nimis longa fabula, quamuis elegans est Narcissi, se ipsum, in aqua licet exitiosè contemplati. Aegyptij sanè poterant suam, in sanguineo flumine, deformitatem agnoscere, atque Israëlitarum intueri innocentiam easdem limpidas haurientium. Quos tamen & ipsos*